

Yves de belgicist

De standaard 27/11/2006

LA Wallonie profon-
de. Profonde, van
het Latijnse woord
profundus: diep.
De oorsprong van
het woord Wallonië is
minder duidelijk. Het
schijnt dat de Germanen
de toekomstige Walen —
toen Kelten — Walha's
noemden. Walha betekent
de Andere, de Vreemde-
ling. Die benaming dateert
van eeuwen vóór Christus.
Toch zijn de Walen niet de
enige Anderen van deze
wereld. Wales in het Ver-
enigd Koninkrijk of het
kanton Valais in Zwitser-
land werden naar dezelfde
Germaanse wortel ge-
noemd. We zijn geen geval
aart.

Maar terug naar onze
streken. Tijdens het Ro-
meinse tijdperk leefden die
Waalse Walha's binnen het
Romeinse Rijk. De Germa-
nen, waaronder de toe-
komstige Vlamingen,
verbleven aan de buiten-
grens en spraken hun
eigen idioom. Zo ontstond
de taalgrens, toen staats-
grens, bijna 2.000 jaar
geleden.

Een staatsgrens is die grens
tegenwoordig niet meer,
vooral als je rekening
houdt met de nagenoeg
permanente aanwezigheid
in het Wallonie profon-
de van een verre opvolger van
de Germaanse koningen:
Vlaams minister-president
Yves Leterme. Tijdens de
herfstvakantie bracht die
zijn vrije tijd door op de
Franstalige televisie. Hij
fungeerde als centrale gast
in twee politieke pro-
gramma's, zowel op RTL als op
de RTBF. Hij vormde zelfs
de aanleiding tot een felle
concurrentieslag tussen de
twee zenders die allebei als
eerste met een interview
wilden uitpakken. De
privé-omroep haalde het
uiteindelijk.

Want ja, Yves Leterme in
een politiek programma,
dat is eens wat anders.
Sinds het begin van dit
jaar is er immers alleen
maar sprake van affaires
en schandalen in het zui-
den van dit land. Maar
met Leterme als gast kon
het zoals in de goede oude

tijd over communautaire
thema's gaan en konden
de Walen weer eens schrik-
ken van de klassieke vraag:
„Heeft België nog toe-
komst?” Jammer genoeg
herhaalde Leterme zeven
keer hetzelfde (ik heb het
bijgehouden) in de twee
programma's: „Ik ben
geen separatist”. Teleurstel-
lend antwoord, wat het
levert geen mediahetze op
die de aandacht van de
affaires zou kunnen aflei-
den.

Bij de RTBF kwamen de
kijkers met vragen aandra-
ven. „Geef vijf redenen om
België als land te behou-
den”, lanceerde een zekere
Giuseppe. Het antwoord
was geen probleem voor
belgicist Leterme: „1.

*Yves Leterme in
een politiek
programma op de
Waalse televisie,
dat is eens wat
anders*

Mensen van verschillende
cultuurgemeenschappen
onder één dak laten leven,
is verleidelijk (*tentant*). Bij
ons lukt het. 2. De inter-
persoonlijke solidariteit
moet over zoveel mogelijk
mensen worden gespreid.
3. Europa erkent de lan-
den, niet de regio's. 4.
Sommige bevoegdheden
kunnen beter op federaal
vlak uitgeoefend worden”.
Na die vier redenen zag de
journaliste in dat de mi-
nister-president niet kon
worden gestrikt. Ze scha-
kelde naar iets anders over.
De (Franstalige) oom van
Yves Leterme, Roland,
snelde hem vervolgens te
hulp „Yves is niet zo extre-
mistisch als het lijkt”, zei
hij. De Waalse kijker was
gerustgesteld.
Meer dan twee uur op
televisie. En geen gerucht-
makende verklaringen.
Zelfs niet over Brussel.
„De geschiedenis bindt
Wallonië en Vlaanderen”,
verklaarde Leterme. „Is

Brussel ook een band
tussen Noord en Zuid?”
vroeg de journaliste? „Ja,
Brussel... En het Atomi-
um, en Manneken Pis”,
besloot een onuitputtelijke
Vlaamse minister-presi-
dent. Met zijn zoete uit-
spraken bewees Leterme
Wallonië alweer geen
dienst; de aandacht werd
niet afgeleid.

De sluiting van Volkswa-
gen Vorst slaagde er wel in
de politieke schandalen
even in de vergetelhoek te
brengen. Alle ingrediënten
zijn aanwezig om het
publiek te boeien: een
gemakkelijk te identifice-
ren vijand, bovendien een
Duitser, die aan de kwali-
teiten van de Belgische
arbeiders twijfelt. Vorst is
ook een van de laatste
fabrieken waar Vlamingen,
Walen en Brusselsaars
samenwerkten. De natio-
nale eenheid is hersteld.
En de Waalse politieke
affaires verdwijnen op de
achtergrond. Maar hoe
lang?

Elio Di Rupo weet dat de
afleiding van korte duur
zal zijn. Het Waals par-
lement begint immers deze
week de zaak ImmoCongo
te onderzoeken. Misschien
is de Waalse Numero Uno
daarom toegetreden tot de
Optimistenbond van het
Koninkrijk België. Het lijkt
een grap, maar het is er
geen. De beweging wil
meer enthousiasme en een
betere verstandhouding
tussen de gemeenschappen
promoten. Een citaat van
Tolstoj prijkt op de web-
stek ([www.optimisten-
bond.be](http://www.optimistenbond.be)): „Indien je geluk-
kig wil zijn, wees het”.
In een interview zei een
directielid van de vereni-
ging: „Als het regent, moet
je niet zeggen 'wat een
rotweer', maar denken dat
het een mooie regendag
wordt”. Zo wordt het
geheim van de eeuwige
glimlach van Elio onthuld.
Zo wordt Wallonië waar-
schijnlijk gered.

► Christophe Deborsu is
journalist bij de RTBF.
*La Wallonie profon-
de* verschijnt maandelijks op
maandag.